Súd:	Okresný súd Bratislava III
Spisová značka:	19C/140/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1312214035
Dátum vydania rozhodnutia:	05. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUD. Tatiana Buchvaldová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA3:2016:1312214035.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v konaní pred sudkyňou JUDr. Tatianou Buchvaldovou, v spore žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

Súd žalobu z a m i e t a .
Žalovanému súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobami podanými na Okresný súd Bratislava III dňa 27.09.2012 a vedenými pod sp. zn. 19C 140/2012, 19C 141/2012, 19C 143/2012, 19C 149/2012, 19C 161/2012, 19C 162/2012, 19C 163/2012, 19C 164/2012 sa žalobca domáhal aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol o zodpovednosti žalovaného za škodu vzniknutú žalobcovi nesprávnym úradným postupom žalovaného, pretože nerozhodol o jeho návrhu na zmenu exekútora v zákonnej lehote a rozsudkom aby uložil žalovanému povinnosť nahradiť mu v konaní sp. zn.:
19C 140/2012 škodu titulom nesprávneho úradného postupu vo výške 125 eur a nemajetkovú ujmu 448,09 eur,
19C 141/2012 škodu vo výške 175 eur a nemajetkovú ujmu 165,96 eur,
19C/143/2012 škodu vo výške 175 eur a nemajetkovú ujmu 885,12 eur,
19C149/2012 škodu vo výške 175 eur a nemajetkovú ujmu 387,24 eur,
19C/161/2012 škodu vo výške 175 eur a nemajetkovú ujmu 221,28 eur,
19C/162/2012 škodu vo výške 175 eur a nemajetkovú ujmu 497,88 eur,
19C/163/2012 škodu vo výške 175 eur a nemajetkovú ujmu 387,24 eur,
19C/164/2012 škodu vo výške 175 eur a nemajetkovú ujmu 331,92 eur.

2. Žalobca uviedol, že je právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažnej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. Žaloby odôvodnil tým, že v pozícii oprávneného navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok a to z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníkov D. Č., M.. XX.XX.XXXX; J. Y., M.. XX.XX.XXXX; T. D., M.. XX.XX.XXXX; R. U., M.. XX.XX.XXXX; U. Š., M.. XX.XX.XXXX; J. Q., M.. XX.XX.XXXX, Ľ. A., M.. XX.XX.XXXX, U. W., M.. XX.XX.XXXX. Po prijatí jednotlivých návrhov na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciou každej exekučnej veci číslo, a to: EX 11010/2011; EX 310/2003; EX 2786/2004; EX 621/2002; EX 1214/2012; EX 1700/2002, EX 4444/2012, EX 3454/2012. Exekúcie žalobca navrhol vykonať pre svoje pohľadávky, ktoré vznikli neplnením si záväzkov jednotlivých dlžníkov vyplývajúcich zo zmlúv o úvere: S. G. Ú. Č.. XXXXXXX, S. G. Ú. Č.. XXXXXXX, S. G. Ú. Č.. XXXXXXX, S. G. Ú. Č.. XXXXXXX, S.

G. Ú. Č.. XXXXXXX, S. G. Ú. Č.. XXXXXXX, S. G. Ú. Č.. XXXXXXX, S. G. Ú. Č.. XXXXXXX, S. G. Ú. Č.. XXXXXXX. Žalobca pre obavy o právny a faktický osud svojich pohľadávok nútene vymáhaných súdnym exekútorom, ktorému bolo naposledy udelené poverenie na vykonanie exekúcie, podal na súd v dňoch 05.10.2010, 28.10.2009, 18.11.2010, v jednotlivých exekučných veciach návrh na zmenu exekútora. Exekučný súd o predmetných návrhoch nerozhodol v zákonom stanovenej lehote, t.j. 30 dní od doručenia návrhov oprávneného na zmenu súdneho exekútora, keď v predmetných prípadoch neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutí o zmene súdneho exekútora tento pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si žalobca v jednotlivých konaniach uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, a to majetkovú škodu predstavujúcu účelne vynaložené náklady spojené so správou pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov vo výške 70 eur, s udržiavaním a správou informačného systému vo výške 40 eur, s administráciou listín a komunikáciou s pôvodným exekútorom vo výške 50 eur, s administratívnym spracovaním textov adresovaných exekučnému súdu, poštovným a s telekomunikačnými výdajmi spojenými s urgenciami a kontrolou stavu konania vo výške 15 eur, t.j. celkovo vo výške 175 eur. Žalobca si zároveň uplatnil v predmetných konaniach náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom, keď exekučný súd vystavil žalobcu neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziku insolvencii povinného. Zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov, keď vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu ale aj na strane jeho majiteľov. Pri určovaní nemajetkovej ujmy žalobca vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom (s poukazom na možnú analógiu) podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačeným prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 663,88 eur. Žalobca uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu až do doby kým nedošlo k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora. Žalobca uviedol, že postupoval podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, odporca však do podania návrhu na žiadosť pozitívne nereagoval.

3. K dôkaznému bremenu žalobca uviedol, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu ani návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu aj preto že návrh na vykonanie exekúcie doručoval súdnemu exekútorovi a nie súdu, preto používa všetky informácie ktoré má k dispozícii.

4. Žalobca v jednotlivých žalobných návrhoch zároveň namietal predpojatosť Okresného súdu Bratislava III z dôvodu, že tento súd je štátnym orgánom, ktorý svojím konaním (nesprávnym úradným postupom) spôsobil vznik škody na strane žalobcu a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať. Pridelenie veci niektorému zo sudcov Okresného súdu Bratislava III by porušilo právo žalobcu na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce na súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Vzhľadom na uvedené žalobca žiadal, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní veci inému súdu, nakoľko sudcovia Okresného súdu Bratislava III sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania. Jednotlivé návrhy boli predložené Krajskému súdu v Bratislave vo veci rozhodnutia o námietke zaujatosti zo strany žalobcu, pričom nadriadený súd námietkam žalobcu nevyhovel.

5. Tunajší súd uznesením č.k. 19C 140/2012-44 zo dňa 10.07.2013 spojil veci vedené pod sp. zn. 19C 140/2012, 19C 141/2012, 19C 143/2012, 19C 149/2012, 19C 161/2012, 19C 162/2012, 19C 163/2012, 19C 164/2012 na spoločné konanie, vedené ďalej pod sp. zn. 19C 140/2012 s poukazom na ust. § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.). Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.07.2013.

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení žiadal žalobu zamietnuť ako právne neopodstatnený, z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Žalovaný poukázal na zmätočnosť podania, keď v jednotlivých návrhoch sa vyskytujú viaceré nedostatky ako zmätočne označení povinní, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručení podaní na súd. Taktiež poukázal na to, že celú dôkaznú povinnosť žalobca prenáša na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno

znáša žalobca sám. Čo sa týka uvádzaných prieťahov v konaní, žalovaný poukázal, že žalobca neuvádza ktoré kroky podnikol na ich odstránenie, pričom žalovaný má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Podľa odporcu prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012 mu boli doručené dňa 23.04.2012, pričom žaloba bola už dňa 27.09.2012 doručená okresnému súdu. Žalovaný mal za to, že ide o predčasne uplatnený nárok. K otázke nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote odporca uviedol, že všeobecným predpokladom na zmenu súdneho exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora spolu s uvedením súdneho exekútora, ktorý má nahradiť pôvodného. V praxi je zaužívaný model, podľa ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému exekútorovi na vyjadrenie a na vyčíslenie doterajších trov konania, pričom súd v rozhodnutí o zmene exekútora zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Žalovaný pripúšťa, že v niektorých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu. V prípadoch ak exekučný súd nekonal o návrhoch žalobcu ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora, žalobcovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, ktorým bezpochyby bolo podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ak žalobca tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť, keďže si nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku. V zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Podľa názoru žalovaného efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmavať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda príslušného súdu na podklade sťažnosti na prieťahy. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmavať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov. Žalobca vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívali v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, a to bez ohľadu na dĺžku trvania prieťahov t.j. v celkovej sume 175 eur. Požadované paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti považuje žalovaný za nesprávne a účelové. Žalovaný nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu, tak ako bola uplatnená, pretože žalobca nepreukázal vznik a ani výšku škody. K uplatnenej nemajetkovej ujme žalovaný uviedol, že žalobca v návrhu poukazuje na viacero ústavných nálezov, kde Ústavný súd rozhodoval o poskytnutí finančného zadosťučinenia za zbytočné prieťahy. Poskytovaná výška finančného zadosťučinenia nie je automatická, táto podlieha podrobnému skúmaniu zo strany súdu. Je nesprávne vychádzať z paušálnej sumy 663,88 eur za každý rok prieťahov, nakoľko každé prípadové okolnosti sú osobitné. Vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pričom žalobcom uvádzané pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe, „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery" sú irelevantné v predmetnom konaní, keď náhradu škody si uplatňuje právnická osoba. Nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti navrhovateľa a povedomí, ktoré je okolo neho v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. Podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci, navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb, a v takomto prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie žalobcu, a to najmä v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, kde v prípade žalobcu automaticky nastáva zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenia práva spotrebiteľa. S prihliadnutím na popísanú charakteristiku podnikateľskej činnosti žalobcu považuje žalovaný za konanie v rozpore s dobrými mravmi, a už samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce a vylučuje možnosť priznania prípadného nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy voči štátu.

7. Súd vo veci rozhodol v zmysle § 177 odsek 2 , písm. a.) Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) bez nariadenia pojednávania, nakoľko sa jedná o drobný spor (do 2000 eur) a v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 19.09.2016, že dňa 05.10.2016 o 10,00 hod. sa uskutoční verejné vyhlásenie rozsudku.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s jednotlivými návrhmi, ktoré boli spojené na spoločné konanie, ako aj s ďalšími podaniami žalobcu, písomným vyjadrením žalovaného, obsahom pripojených exekučných spisov, listom Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/ A3/RM/kb/D/2010 1360, článkom z internetového portálu www.sme.sk <http://www.sme.sk/>, a zistil nasledovný skutkový stav:
9. Žalobca je právnickou osobou, obchodnou spoločnosťou s ručením obmedzením, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov a je registrovaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, v oddiele: Sro, vložka číslo: 23636/B. V spore je aktívne legitimovaným subjektom na podanie žaloby na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, pretože bol účastníkom exekučného konania, v ktorom došlo k tvrdenému porušeniu jeho práv a k tvrdenému vzniku škody (§ 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.). Podľa § 9 ods. 1, prvá veta zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Pasívne legitimovaným subjektom je teda Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR.
10. Z obsahu pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 36Er 2464/2002 súd zistil nasledovné skutočnosti:
11. Žalobca ako oprávnený podal dňa 27.09.2002 na Exekútorskom úrade v Bratislave, u súdneho exekútora: L.. F. K. návrh na vykonanie exekúcie, proti povinnému: D. Č., na vymoženie peňažného plnenia vo výške 10.080,- Sk s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie, ktorý bol zaregistrovaný pod EX 766/2002. Dňa 04.10.2002 predložil súdny exekútor tunajšiemu súdu žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, pričom uvedenému návrhu bola pridelená sp. zn. 36 Er 2464/2002. Dňa 14.10.2002 Okresný súd Bratislava III udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie č. 5103 022931 na základe vykonateľného exekučného titulu, Platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava III č. k. Rob/3143/02-5 zo dňa 24.04.2002. Dňa 06.10.2010 oprávnený podal na súd návrh na zmenu súdneho exekútora, dňa 25.1.2011 Okresný súd Bratislava III Uznesením č. k. 36Er 2464/2012-12 súd návrhu oprávneného vyhovel.
12. Z obsahu pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 36Er 946/2003 súd zistil, že žalobca ako oprávnený podal dňa 05.05.2003 na Exekútorskom úrade v Bratislave, u súdneho exekútora: L.. F. K. návrh na vykonanie exekúcie, proti povinnému: J. Y., na vymoženie peňažného plnenia vo výške 18.590,- Sk s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie, ktorý bol zaregistrovaný pod EX 310/2003. Dňa 13.05.2003 predložil súdny exekútor tunajšiemu súdu žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, pričom uvedenému návrhu bola pridelená sp. zn. 36Er 946/2003. Dňa 20.05.2003 Okresný súd Bratislava III udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie č. 5103 026923 na základe vykonateľného exekučného titulu, Platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava III č. k. Rob/2457/02-5 zo dňa 26.03.2002. Dňa 06.10.2010 oprávnený podal na súd návrh na zmenu súdneho exekútora, dňa 25.1.2011 Okresný súd Bratislava III Uznesením č. k. 36Er 946/2003-14 súd návrhu oprávneného vyhovel.
13. Z obsahu pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 36Er 861/2004 súd zistil, že žalobca ako oprávnený podal dňa 27.05.2004 na Exekútorskom úrade vo Zvolene, u súdneho exekútora: L.. T. Ď. návrh na vykonanie exekúcie, proti povinnému: T. D., na vymoženie peňažného plnenia vo výške 13.090,- Sk s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie, ktorý bol zaregistrovaný pod EX 2786/2004. Dňa 06.07.2004 predložil súdny exekútor tunajšiemu súdu žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, pričom uvedenému návrhu bola pridelená sp. zn. 36Er 861/2004. Dňa 12.07.2004 Okresný súd Bratislava III udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie č. 5103 031750 na základe vykonateľného exekučného titulu, Rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 27Cb/297/02-36 zo dňa 18.08.2003. Dňa 02.11.2009 oprávnený podal na súd návrh na zmenu súdneho exekútora, dňa 04.03.2011 Okresný súd Bratislava III Uznesením č. k. 36Er 861/2004-13 súd návrhu oprávneného vyhovel.
14. Z obsahu pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 34Er 1779/2002 súd zistil, že žalobca ako oprávnený podal dňa 02.08.2002 na Exekútorskom úrade v Bratislave, u súdneho exekútora: L.. F. K. návrh na vykonanie exekúcie, proti povinnému: R. U., na vymoženie peňažného plnenia vo výške 9.600,- Sk s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie, ktorý bol zaregistrovaný pod EX 621/2002. Dňa 06.08.2002 predložil súdny exekútor tunajšiemu súdu žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, pričom uvedenému návrhu bola pridelená sp. zn. 34Er 1779/2002.

Dňa 13.08.2002 Okresný súd Bratislava III udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie č. 5103 021385 na základe vykonateľného exekučného titulu, Platobného rozkazu súdu Bratislava III č. k. Rob/2448/02-5 zo dňa 26.03.2002. Dňa 06.10.2010 oprávnený podal na súd návrh na zmenu súdneho exekútora, dňa 16.05.2011 Okresný súd Bratislava III Uznesením č. k. 34Er 1779/2002-15 súd návrhu oprávneného vyhovel.
15. Z obsahu pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 36Er 2074/2002 súd zistil, že žalobca ako oprávnený podal dňa 15.08.2002 na Exekútorskom úrade Šaľa, u súdneho exekútora: R.. Ľ. U. návrh na vykonanie exekúcie, proti povinnému: U. Š., na vymoženie peňažného plnenia vo výške 13.500,- Sk s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie, ktorý bol zaregistrovaný pod EX 973/2002. Dňa 23.11.2002 predložil súdny exekútor tunajšiemu súdu žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, pričom uvedenému návrhu bola pridelená sp. zn. 36Er 2074/2002. Dňa 30.08.2002 Okresný súd Bratislava III udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie č. 5103 022161 na základe vykonateľného exekučného titulu, Rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 17Cb/292/01-17 zo dňa 13.05.2002. Dňa 23.11.2010 oprávnený podal na súd návrh na zmenu súdneho exekútora, dňa 08.04.2011 Okresný súd Bratislava III Uznesením č. k. 34Er 2074/2002-12 súd návrhu oprávneného vyhovel.
16. Z obsahu pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 36Er 3153/2002 súd zistil, že žalobca ako oprávnený podal dňa 15.11.2002 na Exekútorskom úrade Šaľa, u súdneho exekútora: R.. Ľ. U. návrh na vykonanie exekúcie, proti povinnému: J. Q., na vymoženie peňažného plnenia vo výške 14.600,- Sk s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie, ktorý bol zaregistrovaný pod EX 1700/2002. Dňa 19.11.2002 predložil súdny exekútor tunajšiemu súdu žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, pričom uvedenému návrhu bola pridelená sp. zn. 36Er 3153/2002. Dňa 26.11.2002 Okresný súd Bratislava III udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie č. 5103 024266 na základe vykonateľného exekučného titulu, Platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava III č. k. 42Rob/1682/02-6 zo dňa 29.07.2002. Dňa 23.11.2010 oprávnený podal na súd návrh na zmenu súdneho exekútora, dňa 26.08.2011 Okresný súd Bratislava III Uznesením č. k. 34Er 3153/2002-12 súd návrhu oprávneného nevyhovel.
17. Z obsahu pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 36Er 218/2003 súd zistil, že žalobca ako oprávnený podal dňa 29.01.2003 na Exekútorskom úrade Šaľa, u súdneho exekútora: R.. Ľ. U. návrh na vykonanie exekúcie, proti povinnému: Ľ. A., na vymoženie peňažného plnenia vo výške 14.300,- Sk s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie, ktorý bol zaregistrovaný pod EX 450/2003. Dňa 04.02.2003 predložil súdny exekútor tunajšiemu súdu žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, pričom uvedenému návrhu bola pridelená sp. zn. 36Er 218/2003. Dňa 13.02.2003 Okresný súd Bratislava III udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie č. 5103 025055 na základe vykonateľného exekučného titulu, Platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava III č. k. 42Rob/968/02-6 zo dňa 17.07.2002. Dňa 23.11.2010 oprávnený podal na súd návrh na zmenu súdneho exekútora, dňa 24.06.2011 Okresný súd Bratislava III Uznesením č. k. 36Er 218/2003-11 súd návrhu oprávneného vyhovel.
18. Z obsahu pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 34Er 189/2003 súd zistil, že žalobca ako oprávnený podal dňa 29.01.2003 na Exekútorskom úrade Šaľa, u súdneho exekútora: R.. Ľ. U. návrh na vykonanie exekúcie, proti povinnému: U. W., na vymoženie peňažného plnenia vo výške 17.160,-Sk s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie, ktorý bol zaregistrovaný pod EX 392/2003. Dňa 03.02.2003 predložil súdny exekútor tunajšiemu súdu žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, pričom uvedenému návrhu bola pridelená sp. zn. 36Er 189/2003. Dňa 06.02.2003 Okresný súd Bratislava III udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie č. 5103 024970 na základe vykonateľného exekučného titulu, Platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava III č. k. 42Rob/969/02-6 zo dňa 17.07.2002. Dňa 23.11.2010 oprávnený podal na súd návrh na zmenu súdneho exekútora, dňa 09.06.2011 Okresný súd Bratislava III Uznesením č. k. 34Er 189/2003-13 súd návrhu oprávneného vyhovel.
19. Z predloženého znaleckého posudku č. 1/2014, zo dňa 17.01.2014 vypracovaného znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave súd zistil, že predmetom znaleckého posudku bolo posúdenie činnosti a ich ekonomickej náročnosti spojených s vymáhaním pohľadávok navrhovateľa ako aj činností, ktoré boli uskutočňované v súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučných okresných súdov Slovenskej republiky, keď tieto neskoro rozhodli, resp. nerozhodli o žiadosti o nevydaní poverenia na vykonanie exekúcie, neskoro rozhodli, resp. nerozhodli o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie a neskoro rozhodli, resp. nerozhodli o žiadosti o zmenu exekútora s tým, že znalecký ústav sa nezaoberal majetkovou škodou, vzniknutou žalobcovi v súvislosti s nesprávnym úradným postupom.

20. Súd na predmetný znalecký posudok neprihliadal, nakoľko tento nebol vypracovaný na danú prejednávanú vec, keď navyše ani nevypovedá o skutočnej výške škody, ktorá mala údajne žalobcovi v predmetných exekučných konaniach navrhovateľovi vzniknúť. V danom prípade sa jedná len o všeobecný znalecký posudok bez bližšej špecifikácie konania, pričom znalci sa zaoberali len priemernými výškami údajnej škody na súdoch v rámci celej Slovenskej republiky bez bližšej špecifikácie ku konkrétnym konaniam.
21. Podľa § 1 zák. č. 514/2003 Z .z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci tento zákon upravuje a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy, c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.
22. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) a d) cit. zák., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom
23. Podľa § 3 ods. 2 cit. zák., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.
24. Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ cit. zák., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní ak tento zákon neustanovuje inak.
25. Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.
26. Podľa § 15 ods. 1 cit. zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.
27. Podľa § 16 ods. 1 cit. zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.
28. Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.
29. Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.
30. Podľa § 17 ods. 3 pís. a/,b/,c/,d/ cit. zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.
31. Podľa § 17 ods.5 cit. zák., žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2.
32. Podľa § 18 ods.2, cit. zák., náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.
33. Podľa § 18 ods. 3, cit. zák., súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.
34. Podľa § 19 ods.1 cit. zák., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.
35. Podľa § 19 ods. 2 cit. zák., najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

36. Podľa § 19 ods. 3 cit. zák., lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.
37. Podľa § 36 ods. 1 Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/,exekučné konanie sa začína na návrh.
38. Podľa § 36 ods. 2 Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).
39. Podľa § 41 ods.1 Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/,exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.
40. Podľa § 41 ods.2, Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade
a) rozhodnutí orgánov Európskej únie,
b) rozhodnutí osvedčených ako európsky exekučný titul,
c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,
i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

40. Podľa § 44 ods.6 Zák. č. 233/1995 Z. z./ Exekučného poriadku účinného do 31.08.2005, ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

41. Podľa § 238 ods. 1 prechodných a záverečných ustanovení Exekučného poriadku účinných od 01.09.2005, konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.
42. Podľa § 238 ods. 2 prechodných a záverečných ustanovení Exekučného poriadku účinných od 01.09.2005, ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005.
43. Zodpovednosť štátu za nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci súd posudzoval podľa Zák. č. 514/2003 Z. z. Štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom podľa § 3 ods. 1 písm. d/ cit. zák. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je objektívna, bez ohľadu na zavinenie ktorej sa nemožno zbaviť. Pre vznik zodpovednosti sa vyžaduje podľa súdnej praxe splnenie troch podmienok a to nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Ak nie je splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, základ nároku na náhradu škody nie je daný. Zákon nedefinuje nesprávny úradný postup, z obsahu tohto pojmu vyplýva, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon, aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup je možné považovať i iné nekonanie príslušného orgánu, teda nevykonávanie úradného postupu.
44. Nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného s príslušným orgánom podľa § 15 ods. 1 cit. zák., ide o podmienku pre uplatnenie nároku na náhradu škody v konaní pred súdom.
45. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012 boli doručené žalovanému dňa 23.04.2012. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody má obligatórny charakter podľa ktorého nárok na náhradu škody na súde nie je možné uplatniť skôr než uplynie šesťmesačná lehota od uplatnenia nároku poškodeným pred príslušným orgánom, neúspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je predpokladom uplatneného nároku na súde. Žalobca podal žaloby na tunajší dňa 27.09.2012, teda pred uplynutím šesť mesačnej lehoty od podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, žalovaný neuznal nárok žalobcu čo vyplynulo z vyjadrenia žalovaného, do šiestich mesiacov od podania žiadosti neuspokojil nárok na

náhradu škody, preto mal súd za to, že šesťmesačná lehota v čase rozhodovania súdu uplynula, návrh nemožno považovať za predčasne podaný a preto je daná právomoc súdu vec prejednať a rozhodnúť.
46. V prejednávanej veci si žalobca uplatnil náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v súdnom exekučnom konaní v zákonom stanovenej lehote. Z obsahu pripojených exekučných spisov mal súd preukázané, že exekučné konania sa začali pred 01.09.2005. V danom prípade je potrebné aplikovať ustanovenie §44 ods. 6 Zák.č.233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.08.2005, podľa ktorého ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.
47. Vyššie uvedená právna norma neustanovovala povinnosť exekučnému súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora ako tvrdil navrhovateľ, k tomuto došlo až s účinnosťou od 01.09.2005 s poukazom na § 238 ods. 1 Zák. č. 233/1995 Z. z., konania začaté pred 01.09.2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.08.2005 ak ods. 2 neustanovuje inak. Ustanovenie § 238 ods. 2 Zák. č. 233/1995 Z. z. taxatívne vymedzuje ustanovenia Exekučného poriadku, ktoré sa použijú aj na konania začaté pred 01.09.2005, avšak s výnimkou ustanovenia §44 ods.7 Exekučného poriadku.
48. Súd s poukazom na uvedené dôvody nemal preukázaný nesprávny úradný postup /existenciu prieťahov v predmetných exekučných konaniach/ ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.
49. Súd ďalej navyše uvádza, že z judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného ústavou v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR /II.ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III ÚS 59/05/. Pojem zbytočné prieťahy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods.2 ústavy SR./ I ÚS 63/00/. Nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie neznamená v zmysle platnej judikatúry automaticky zbytočné prieťahy v súdnom konaní.
50. Pri posudzovaní nároku na náhradu škody z dôvodu existencie prieťahov v súdnom konaní môže súd vychádzať len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následky prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočným prieťahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočným prieťahov.
51. V súdnom spise sa nenachádza sťažnosť oprávneného na prieťahy v konaní. Ústavný súd Slovenskej republiky dňa 03.10.2012, I.ÚS 476/2012-12 rozhodoval o sťažnostiach navrhovateľa, pričom konštatoval, že doterajšia dĺžka predmetných konaní sama o sebe nie je ešte takej povahy, aby len na jej základe bolo možné v danej veci vysloviť namietané porušenie práv sťažovateľky, resp. že doba konaní vedených okresným súdom zasiahla samotnú podstatu a účel základného práva sťažovateľky podľa čl.48 ods.2 Ústavy SR, resp. práva podľa čl.6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd takým závažným spôsobom, že by to odôvodňovalo prijatie sťažnosti na ďalšie konanie /m.m. II.ÚS 93/03/. Súd nie je oprávnený v konaní o náhradu škody preskúmavať efektívnosť a rýchlosť súdneho konania. Na to je oprávnený len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti, alebo predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy v konaní. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmavať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov, všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušenie inštančného prístupu v súdnictve.
52. K námietke žalobcu, že postupom súdu bol vystavený riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania súd uvádza, že exekútor môže začať vykonávať exekúciu udelením poverenia súdu na jej vykonanie. Súd po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora, ktorý bol oprávnený vykonávať exekúciu a preto zmena exekútora nemala

ani bezprostredný vplyv na povinného. Pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, preto v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemôže len z titulu uvedenej procesnej nesprávnosti bez ďalšieho, zodpovedať za všetko čo nastalo v čase po uplynutí primeranej lehoty, v ktorej mal súd rozhodnúť o návrhu na zmenu exekútora do rozhodnutia a nemohlo ani dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.
53. Žalobca si uplatnil náhradu škody vo výške 175 eur predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutie o ňom z dôvodu, že poškodený vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70 eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50 eur, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15 eur. Škoda je ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom, spočíva v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré by sa museli vynaložiť, aby sa vec uviedla do pôvodného stavu. Žalobca v konaní skutočnú škodu predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré podľa neho uplynulo súdu ničím nepreukázal. Žalobca ľ vo vzťahu k celému uplatnenému nároku na náhradu škody nepreukázal priamu a bezprostrednú príčinnú súvislosť, medzi škodou a konaním exekučného súdu, nakoľko vzťah príčiny a následku musí byť podľa súdnej praxe priamy, bezprostredný, neprerušený nestačí ak je sprostredkovaný. Navrhovateľ k svojej činnosti využíva informačný systém na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcii, výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému a udržiavanie systému patrí do podnikateľskej činnosti, ktorú musí žalobca vykonávať. Nutnosť spravovať pohľadávku oprávneného zapríčinil povinný tým, že neplnil svoj dlh a oprávnený musel vymáhať pohľadávku formou exekúcie, ide o náklady, ktoré by bolo možné zahrnúť do náhrady trov exekúcie. Súd mal za to, že žalobca nepreukázal vznik škody ani výšku škody v zmysle § 17 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z .z.
54. Žalobca si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v jednotlivých konaniach ktoré boli spojené v predmetnej veci alikvotným pomerom 55 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, nakoľko podľa jeho názoru bol v danej veci exekučný súd bezdôvodne nečinný. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy žalobca vychádzal z analógie Ústavného súdu SR, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000.- Sk, t.j. 660.- eur /660,- eur :12= 55 eur/. Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak podľa § 17 ods.2 Zák. č. 514/2003 Z. z. Súd poukazuje na judikatúru podľa ktorej odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prieťahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo./rozsudok NS ČR sp. zn. 30 Cdo 675/2011/.
55. Z obsahu spisu mal súd preukázané, že postup súdu nevykazoval znaky zbytočných prieťahov ako je vyššie uvedené, tvrdenie žalobcu v podanom návrhu, že v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný je navyše nepravdivé.
56. Žalobca v konaní pri uplatňovanom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy nepreukázal, že by povinný subjekt zanikol, že by dochádzalo ku konaniu smerujúcemu k zániku subjektu, dôvodom neplnenia dlhu povinného je jeho insolventnosť, ide o všeobecne známe riziká ktoré sú i rizikom podnikateľského subjektu. Súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch a preto nie je možné vychádzať z paušálnej sumy pri uplatňovanom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy.
57. Nakoľko žalobca nesplnil dôkaznú povinnosť, riadne nepreukázal uplatnený nárok, nepreukázal kumulatívne splnenie zákonných predpokladov spájajúcich vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, súd jeho žalobu ako nedôvodnú zamietol.
58. Žalovaný mal síce plný úspech vo veci, preto mu mal byť podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP priznaný nárok na plnú náhradu trov konania, avšak súd mu trovy nepriznal nakoľko mu žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevylučuje / § 355 ods. 1 CSP/.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné / § 358 CSP/.
Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje /§ 362 ods. 1, veta prvá CSP/.
Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Odvolanie možno odôvodniť tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci/ § 62 ods. 1 CMP/.
Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní / § 62 ods. 2 CMP/.